

E P I S T O L A

stant regulae de significatione & terminatione. Neque enim ex Physica de Genere Grammatico doceri possumus. Quem porrò fructum percipiunt pueri, quando memoriae suae laboriosè infigunt: alvus, caldo, margo, frons, stirps, forceps &c. esse Generis Dubii? Regula autem ipsa talis est: Dubii Generis sunt, quæ in eadem significatione ab Autoribus alio atq; alio Genere usurpata inveniuntur. Quid queso hinc subsumi potest? Ad di omnino debuisset, in quo Genere, à quibus Autoribus exempla usurpata sint, & quid puer tandem certi statuere vel imitari deberet. Hic enim est finis regularum Grammaticarum.

QVINTA regula mitiùs tractanda est, Nam illa non est prorsus falsa & nulla, sicut cetera: sed tantum supervacanea. Quod enim generatim præcipi poterat & debebat de omnibus Adjectivis unius terminationis, quòd Generis Omnis sint, (Vide Comp. meum pag. 14.) id tradidit hæc Regula generalis speciatim de Numeralibus tantum illis: quatuor, quinque, sex, septem &c. Perinde ac si quis dicat: In Ba 1. decl. Fœminina sunt, ut faba. In Ca 1. declinationis Fœminina sunt, ut vacca &c. cum tamen id totum unica literâ A absolvi possit. Porrò quòd perperam hoc loco MILLE Substantivum in singulari dicatur esse Indeclinabile, sicut MILLE Adjectivum in plurali, docet evidenter mea Dissertatio p. 117. Eadem p. 94. 95. 96. & seqq. Lectori aperiet nævos & defectus quamplurimos primæ &c.